

DELFTSCH STUDENTENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFROUW
C. A. A. F. GOEMANS ♦ J. W. BARTELDs ♦ J. A. TIRION
F. TOLLENAAR ♦ TH. A. RESINK

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 15.

VRIJDAG 15 FEBRUARI 1924.

INHOUD: Redactioneel. — D.S.C.: De Studiehervorming aan de Technische Hoogeschool; Van onzen politieken tinnegieter. — Ingezonden: De Studiehervorming aan de T.H., II; De overlading van de studie en de nieuwe regeling. — Boekbespreking. — T.H.: Vervolg Roosterwijziging; Uitslag examens; Fonds Gijsberti Hodenpijl; Mededeeling examens Scheik. Ingenieur.

REDACTIONEEL.

Bij redactioneel besluit van 11 Februari 1924 is op hun verzoek eervol ontslag verleend, als redacteur van het Delftsch Studenten Weekblad, onder dankzegging voor de vele belangrijke en gewichtige diensten der journalistiek bewezen, aan:

C. A. BAUDUIN
en M. H. K. FRANKEN.

Bij redactioneel besluit van 11 Februari 1924 zijn benoemd tot redacteurs van het Delftsch Studenten Weekblad:

F. TOLLENAAR
en Th. A. RESINK.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DE STUDIEHERVORMING AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Het Delftsch Studenten Corps heeft op 13 Februari l.l. een ledenvergadering gehouden, waarin onder meer de kort geleden ingevoerde studiehervorming aan de Technische Hoogeschool werd besproken. De President van den Senaat deelde mede dat de Minister van Onderwijs, in antwoord op een verzoek om een onderhoud over deze hervorming, te kennen had gegeven dat de examenregeling thans onaangestaan behoorde te blijven, zoodat slechts over de studieregeling kon worden gesproken.

Aangezien juist de algemeene wensch der studenten is, dat de examens minstens tweemaal per jaar worden afgenomen, en het door deze beperking onmogelijk werd die kwestie ter sprake te brengen, was de Senaat van meening dat het onderhoud niet meer aan zijn bedoeling zou kunnen beantwoorden en zou in dien zin aan den Minister berichten.

Om deze redenen stelde de Senaat voor een petitionnement op te stellen, waarbij aan den Minister schriftelijk zal worden verzocht de thans ingevoerde regeling alsnog aan te vullen met de bepaling dat de examens minstens tweemaal per jaar zullen worden afgenomen. Deze kwestie zou dan in een toelichting nader worden uitgewerkt. Met algemeene stemmen werd hiertoe besloten, met dien verstande, dat ook niet-Corpsleden zullen worden uitgenoodigd dit verzoekschrift te ondertekenen.

-VAN ONZEN POLITIEKEN TINNEGIETER.

Vijf-en-zeventig jaren is het geleden, dat eenige jonge menschen zich aaneensloten, tot het vormen van een hechten band onder de Delftsche studenten. Vijf-en-zeventig jaren is er gewerkt, vijf-en-zeventig jaren hebben velen hun beste krachten gegeven aan het Corps. Het was een tijdperk vol harden strijd, maar nooit heeft het zijn idealen prijs gegeven, het was een periode van steeds grooteren bloei, maar toch bleef de geest frisch en en telkenmale bereid opnieuw de bakens te verzetten zoo dit noodig mocht blijken.

We wilden dezen keer aanvangen met deze aanhaling uit het slot van ons lustrum-gedenkboek, omdat wij dezen keer een instelling bespreken willen, die van den aanvang af gedurende al die vijf-en-zeventig jaren een levend deel van ons Corps geweest is. We willen dezen keer schrijven over den groentijd.

Niettegenstaande de voortdurende en heftige aanvallen van uit de buitenwereld, heeft het Corps gemeend den groentijd steeds te moeten handhaven. Waarom?

Omdat de groentijd was een natuurlijk en levend verschijnsel dat nooit gemaakt is, nooit bedacht is en dus ook niet kon worden opgeheven. Slechts heeft men hem door wettelijke bepalingen binnen redelijke grenzen kunnen houden. — Meer kon men niet doen en wilde men ook niet.

Het principe van ontgroening duikt in de maatschappij overal op waar nieuwelingen in een bestaand milieu worden opgenomen, en alleen kwam het in de studentenwereld wat scherper tot uiting doordat het Corps nu eenmaal een zeer sterk samenhangend milieu was en bovendien nog een milieu van jonge menschen. Bovendien voelde men de noodzakelijkheid de aankomende nieuwelingen allen op dezelfde wijze met het Corps te laten kennis maken en ze een besef van Corpsdiscipline bij te brengen en hiervoor achtte men een groentijd den besten en kortsten weg.

Hierin zien wij de voornaamste reden, waarom het Corps gedurende 75 jaren aan zijn zeer fel bestreden groentijd vast hield.

In den beginne werd dan ook de groentijd algemeen aanvaard als een natuurlijk vanzelf sprekend feit en bij het veel kleinere aantal leden was een grondige gedwongen kennismaking van den nieuweling met de Corpsleden ook absoluut noodzakelijk. Maar in den loop der vele jaren zijn de toestanden langzamerhand veranderd. Het aantal Corpsleden breidde zich steeds uit, moest zich ook uitbreiden wilde het Corps allen omvatten op wier lidmaatschap het prijs stelde en langzamerhand raakte de kennismaking van den groen met alle Corpsleden steeds meer op den achtergrond.

Steeds hield men echter aan het ontgroeningsprincipe vast om bovengenoemde redenen. Wel ging men er allengs toe over de rechten en verplichtingen van de candidaat-leden in de Wet te omschrijven en gaf men aan den Senaat een steeds grooter recht van optreden in den groentijd.

Er kwam toen langzamerhand een nieuwe periode, n.l. de tijd dat men zich bezorgd ging maken over de positie van het Corps.

Men constateerde, dat het Corps tekort schoot, als het niet, zooals bij den aanvang was bedoeld, het overgrootste deel der studeerenden omvatte. De hervormingsplannen van den Senaat-Six in 1917, gingen uit van de meening, dat het Corps moest terugwinnen allen op wier lidmaatschap prijs moest worden gesteld. De Senaat-Gips betoogde de wenschelijkheid, dat het Corps in de toekomst weer het overgrootste deel van de studenten moest omvatten. Beide Senaten richtten het oog op den groentijd, waarin men een beletsel tot toetreding zag, doch beide Senaten kwamen terecht tot de conclusie dat de groentijd, hoewel minder dan vroeger, nog altijd een levend deel van het Corps was. De Senaat-Six trachtte de moeilijkheid op te lossen door een categorie van Corpsleden mogelijk te maken, die geen groentijd zouden behoeven door te maken. Terecht o.i. heeft het Corps deze scheiding niet gewild. De Senaat-Gips constateerde een gebrek aan belangstelling van de zijde van het Corps en bracht daarom een oplossing in den vorm van een sterke verkorting

van den groentijd. Hierdoor kwam echter een andere, voor een groot Corps feitelijk de belangrijkste factor danig in de verdrukking, n.l. de gelegenheid voor den nieuweling zich in te leven in het Corps en vooral in zijn vereenigingen. Men had echter toen tusschen twee kwaden te kiezen. Tegelijkertijd trachtte de Senaat-Gips door het Federatieplan het contact met de buiten het Corps staande studenten te vergrooten.

We hebben hierover wat uitvoerig uitgewijd, omdat we hierin zien een zekere en langzame ontwikkeling, die naar wij meenen, langzamerhand een bijzonder stadium heeft bereikt. Nog steeds en misschien meer nog dan vroeger kunnen we de wenschelijkheid constateeren van een alomvattend Corps, en wat nog belangrijker is, we kunnen gerust zeggen dat het Corps minder die categorie van studenten gaat omvatten, op wier lidmaatschap men prijs moet stellen. — We achten het oogenblik gekomen, dat men opnieuw zich met den meesten zorg rekenschap geeft van de waarde van den tegenwoordigen groentijd, dat men zich afvraagt in hoeverre de groentijd nog een levende Corpsuiting is, omdat wij gelooven, dat men nu tot andere conclusies komen zal dan de genoemde Senaten in 1917 en 1920.

We willen onze eigen meening hierover gaarne laten volgen. We zullen dus antwoord moeten geven op de vraag: **Wat is er van den groentijd over en heeft deze een levensvatbaarheid, een levenskracht, die zijn voortbestaan nog steeds vereischt?**

We gelooven, dat tot nu toe de geest onder de Corpsleden ook steeds het verloop van den groentijd heeft bepaald. Maar dit gaat tegenwoordig niet meer op — de menschen, die tegenwoordig de geest van het Corps bepalen, nemen voor de overgrote meerderheid aan den groentijd niet meer deel of althans slechts uit een zeker plichtsgevoel tegenover het Corps en met een benauwend gevoel van verveling. — **We trekken hieruit de conclusie, dat de ontwikkeling van het Corps zich van den groentijd heeft losgemaakt en dat de groentijd heeft opgehouden een levend onderdeel van het Corps te zijn.**

Dit is o.i. de kern. Reeds gedurende tientallen van jaren is de groentijd een onderwerp van geharrewar geweest. Men voelde steeds, dat de groentijd niet meer aan de eischen voldeed maar men kon aan 't grondprincipe, de voet van ongelijkheid, niet raken, omdat men deze nu eenmaal als een bestaande factor moest erkennen. Het eenige middel om zich aan de dalende belangstelling aan te passen was een overeenkomstige bekorting, een vermindering van den duur.

Hierdoor raakte een belangrijke factor steeds meer in de verdrukking, n.l. de inwijding van den nieuweling in het Corps en in de vereenigingen terwijl tegelijkertijd het Corps zich steeds meer van den groentijd losmaakte.

Waar nu dus blijkt, dat zelfs deze tot een minimum beperkten groentijd geen levensvatbaarheid heeft, lijkt ons den eenigen weg: afschaffing van den voet van ongelijkheid, zeer sterke uitbreiding van de rol, die de vereenigingen in dezen tijd hebben en daarmee gepaard gaande verlenging van dien tijd van verplichte kennismaking.

We willen dit nog iets nader toelichten.

We willen afschaffing van den voet van ongelijkheid, omdat hieraan inheerent zijn alle flauwe tegenwoordige groentijds-overblijfselen, die in wezen hun grond verloren hebben en daardoor moeilijk te verdedigen zijn. Omdat het grondprincipe dood is en een verdere handhaving met alle nadeelen voor het Corps daaraan verbonden overbodig is en dus onjuist.

We willen verlenging van den tijd van verplichte kennismaking omdat gebleken is, dat dezen tijd tegenwoordig te kort is om de nieuwelingen in het Corpsleven op voldoende wijze in te wijden. Het is noodig, om ze te maken tot volledige Corpsleden, dat ze gedurende een langeren tijd **verplicht** worden aan het Corpsleven actief deel te nemen. Men kan iedere nieuweling hierdoor het besef bijbrengen aan Corpsdiscipline, van zijn verplichtingen tegenover het Corps als geheel.

Tenslotte willen wij uitbreiding van de rol van de vereenigingen in dien tijd, omdat we hierin een middel zien om de candidaat-leden met het specifieke Corpsleven in contact te brengen, en omdat dit het eenige gedeelte van den tegenwoordigen groentijd is, dat volkomen krachtig is gebleven. Daarom zal men hierin het zwaartepunt moeten leggen. Wij verwijzen in dit verband naar onze vroegere artikelen over de Corpsvereenigingen, die hiermede in nauw verband staan.

Wij zullen hieraan voorloopig niets meer toevoegen.

In groote trekken hebben wij onze meening uiteen gezet en wij zouden willen dat men van het bovengeschrevene zich in brederen kring rekenschap zou geven.

Wij gaven hier onze persoonlijke meening, en wij deden dit alleen omdat wij de hoop hebben, dat deze meening in brederen kring verbreid is.

Men moet zich echter wel bedenken, dat onze ideeën alleen dan waarde hebben wanneer men ze in zeer grooten kring aan-

vaarden kan — wanneer wij werkelijk gelijk hebben dat de tegenwoordigen groentijd zijn dieperen grond mist. — **Want men mag alleen dan den groentijd afschaffen, wanneer de tijd er rijp voor is.**

Dat daarom aan dit onderwerp niemand zijn belangstelling onthoude, en van zijn belangstelling doet blijken door erover te schrijven in het D.S.W.

Corpsleden, schrijft dus over dit onderwerp. Niet alleen wij meenen hierop een goed recht te hebben, het is ook Uw plicht tegenover Uw Corps.

8 Februari 1924.

INGEZONDEN.

DE STUDIEHERVORMING AAN DE T. H.

II.

In het artikel van hoogleeraarszijde van 22 Jan. j.l. werd erop gewezen,

„dat de T.H. met zeer groote aantallen studenten te doen heeft, waardoor het rekening houden met de wenschen van een ieder tot de onmogelijkheden gaat behooren”,

dat de soepelheid eener regeling waarbij ten allen tijde examens kan worden afgelegd „de volle aandacht van den Senaat heeft gehad” en

„dat het slechts de overwegende bezwaren, aan de verdubbeling der propaedeutische en candidaats-examens verbonden, zijn geweest, die hem tot de jaar-examens hebben doen besluiten.”

Waar van studentenzijde reeds zoo vele malen en met klemmende argumenten de wensch tot verdubbeling der jaar-examens is uitgesproken, wil ik er van afzien nogmaals de bezwaren van de enkelvoudige en de voordeelen van tweevoudige examengelegenheid per jaar in het licht te stellen. Aangezien in het artikel van hoogleeraarszijde wordt gesproken van de „overwegende bezwaren aan de verdubbeling der propaedeutische en candidaats-examens verbonden”, rijst echter de vraag in hoeverre de daaraan verbonden voordeelen ook de aandacht van den Senaat hebben gehad. Is niet de instelling van examens, loopende over de stof van telkens één cursusjaar, van meet af voorgesteld als een instituut dat de mogelijkheid van een tweede examengelegenheid per jaar buiten sluit? Of met andere woorden, is de instelling van jaar-examens niet gebaseerd op een voor de T.H. nieuw, of eigenlijk sinds 1905 verouderd, onderwijsbeginsel, dat kan worden aangeduid als **klassen-systeem zonder verbod om de lessen van een volgend studiejaar te volgen?** Geenszins wordt deze veronderstelling wat betreft de propaedeutische- en candidaats-studie weersproken door het artikel van hoogleeraarszijde, ofschoon bovenstaande, uit hun verband gehaalde, citaten zulks zouden doen vermoeden. — Doch laat ik mij beperken tot het aanvoeren van enkele argumenten tegen de bezwaren welke van hoogleeraarszijde zijn genoemd tegen verdubbeling der jaar-examens.

Zoowel uit de inleiding van Prof. Versluys op den Debatingavond, als uit besprekingen met enkele hoogleeraren is voor zoover mij bekend gebleken, dat deze bezwaren zijn:

1e. zoo hooge belasting der hoogleeraren met examens tengevolge van de nieuwe regeling, dat voortaan niet meer zooals voorheen elk examen twee malen per jaar afgenomen kan worden.

2e. onderbreking van de cursus in Januari, indien het tweede jaar-examen in deze maand gehouden zou worden.

Ad. 1. Sinds eenigen tijd is gebleken, dat de Senaat der T.H., uitgaande van het standpunt, dat vijf jaren voldoende moeten zijn voor een goede ingenieurs-opleiding en dat de grootte dezer periode de hoeveelheid van de leerstof moet bepalen, ingrijpende besnoeiingen in de tot nu als noodzakelijk minimum beschouwde hoeveelheid leerstof wil brengen. Dientengevolge zal zoowel de totale hoeveelheid te doceren als de totale hoeveelheid te examineeren leerstof belangrijk verminderen. Wel is waar staat hier tegenover dat in verband met de jaarlijksche studie-indeeling enkele vakken in twee gedeelten geëxamineerd zullen worden, maar dank zij vele verschuivingen in de roosters en in verband met bijzondere bepalingen, die uitzonderingen maken op de stramme regeling, volgens welke elk onderdeel van een studievak geëxamineerd zou moeten worden aan het einde van het cursusjaar, waarin het wordt gedoceerd, zal het in twee of meer gedeelten examineeren van één studievak wel tot een minimum worden gereduceerd. En voor zoover het niet vermeden kan worden, zal de verdeeling van een bepaald studievak over twee jaar-examens wel steeds of meestal zoo kunnen geschieden, dat de beide gedeelten ook bij gecombineerde exameneering als afzonderlijke onderdeelen elk voor zich geëxamineerd hadden moeten worden. Toch zal in dit geval de examenbelasting van den hoogleeraar tengevolge van het doorknippen van zijn vak wel eenigszins toenemen. Hiertegenover moet evenwel opgemerkt worden, dat tot dusverre voor vele vakken niet alleen twee malen per jaar examengelegenheid bestond, maar bovendien nog één en dikwijls meermalen gelegenheid tot het afleggen

van een tentamen over het geheele vak of over een gedeelte daarvan. Van de wiskunde voor C, W, S en E en vele technische vakken voor het propaedeutisch examen kan b.v. gezegd worden, dat zij dientengevolge al in twee examengedeelten waren geknipt vóór dat de nieuwe studieregeling kwam. Voor sommige theoretische en vele technische vakken voor het kandidaats-examen bestond per jaar behalve twee malen gelegenheid tot examen nog één, meestal twee en voor een enkel vak zelfs drie malen per jaar gelegenheid tot het afleggen van tentamen, terwijl voor sommige vakken elken dag tentamen kon worden aangevraagd.

Wanneer nu bij de nieuwe studieregeling al deze tentamen-gelegenheden zijn afgeschaft, daarenboven ook de te examineren hoeveelheid stof belangrijk wordt ingekrompen, terwijl de studie-indeeling zoo is veranderd, dat de Senaat daarvan een geringer percentage afwijzingen verwacht, en bij het doorknippen van enkele vakken de bovengemaakte overwegingen worden toegepast, dan schijnt de voorstelling alsof desalniettemin de gemiddelde examenbelasting per hoogleeraar nog zal toenemen, toch wel eenigszins ongemotiveerd pessimistisch. Wanneer inderdaad de examenbelasting voor enkele hoogleeraren overmatig zou stijgen, tengevolge van de invoering van jaarlijksche examens, zou aan dit bezwaar dan niet op betere wijze tegemoet gekomen kunnen worden, dan door vermindering van het aantal examengelegenheden?

Het voorgestelde middel lijkt mij niet alleen erger dan de kwaal, maar ook zeer ondoelmatig, omdat de examenbelasting per hoogleeraar daardoor eerder zal toenemen dan kleiner worden, aangezien dientengevolge meer kandidaten hun examen twee of meermalen zullen afleggen, terwijl bovendien meer her-examens afgenomen zullen moeten worden. *) **De vraag schijnt gewettigd, of de schoolse middelen van overgangs- en her-examens niet zijn voortgesproten uit een streven, dat was gericht op de voordeelen van een klassen-systeem, waarbij te licht zijn geschat de bezwaren bij toepassing in een inrichting voor hooger onderwijs, waar vrijheid van studie als parool wordt gehandhaafd.**

Ad. 2. Hier zou ik willen opmerken, dat een onderbreking van den cursus in Januari of beter gezegd een verlenging der onderbreking, die als Kerstvacantie toch al noodig is, tot heden naar ik meen nimmer als een bezwaar is gevoeld. Integendeel bood zij voor hen, die door militaire dienst, praktisch werken of studie weinig zomervacantie hadden genoten, gelegenheid tot eenige uitbreiding van het Kerstreces, voor anderen gelegenheid voor eigen studie, praktisch werken of teekenswerk en last not least voor velen gelegenheid om examen te doen. Wat bij de oude studieregeling gewenscht bleek, zal bij de nieuwe, die wellicht door een meer logische verdeeling der studiestof over de verschillende examens en vooral ook door het instituut der keuze-vakken een meer intensieve studie ten gevolge zal hebben, wel in nog hoogere mate een behoefte blijken te zijn. En in verband met het sub 1 naar voren gebrachte, in het bijzonder ook de omstandigheid, dat de nieuwe studieregeling ons een belangrijke besnoeiing van de hoeveelheid te doceeren leerstof zal brengen, waardoor toch het aantal benodigde college-uren zal afnemen, zie ik niet in, waarom de nieuwe regeling overwegende bezwaren zou meebrengen tegen het handhaven der examen-gelegenheden in Januari. Evenzoo wil het mij toeschijnen, dat ook bij de propaedeuse wel een meer soepele regeling gevonden kan worden, dan het nieuwe statuut dreigt te brengen. Hetzij door handhaving van September-examens of door invoering ook bij de propaedeuse van Januari-examens, uitsluitend voor P₂ of voor P₁ en P₂.

Voor zoover met de nieuwe regeling is bedoeld een middel tegen onregelmatige studie d.w.z. studie, die zich niet voegt naar het programma der T.H. en b.v. voert tot het afleggen van een examen, vóórdat de desbetreffende colleges gevolgd kunnen zijn, kan worden opgemerkt, dat het voorgestelde middel: examens over de geheele stof van telkens één jaar, niets van zijn kracht zal verliezen, wanneer een tweede gelegenheid tot zoodanig examen wordt opengesteld. De mogelijkheid om met hulp van repetitoren „te vroeg” een examengedeelte af te leggen, was immers gelegen in de omstandigheid, dat andere vakken van het programma intusschen verwaarloosd konden worden. — Na alles wat van studentenzijde over deze questies reeds is aangevoerd, zal het geen betoog meer behoeven, dat een regelmatige en degelijke studie ten zeerste wordt bevorderd door een soepele examenregeling, waarbij men zoo vaak mogelijk gelegenheid heeft om examen af te leggen en niet wordt gedwongen om een examen eerder te doen dan met degelijke voorbereiding is over-een te brengen of om het langer uit te stellen, dan noodig zou zijn en het te combineeren met een volgend examen, dat op zichzelf wel de volle aandacht waard is. Is behoud van twee examengelegenheden per jaar voor de T.H. te veel gevraagd? Uit het bovenstaande meen ik te mogen afleiden, dat het „technisch onmogelijk” als argument uit den mond van hoogleeraren in theoretische vakken in twijfel getrokken mag en zelf moet

*) Vgl. ook wat over deze punten in het artikel „Jaar-examens” in het D.S.W. van 1 Februari werd gezegd.

worden, zoolang het bewijs niet is geleverd, terwijl het als argument uit den mond van technische hoogleeraren klinkt als een werkhypothese, die wellicht nog door een betere vervangen zal worden.

Tenslotte wil ik de aandacht vestigen op het vraagpunt of in het nieuwe instituut der her-examens niet een contradictie is gelegen met het citaat, waarmede dit vervolg-artikel aanvangt. Gelegenheid tot her-examen mag slechts worden gegeven „indien de betrokken afdeeling van oordeel is, dat het zich eigen maken van de ontbrekende kennis door den kandidaat kan geschieden zonder bezwaar voor de voorbereiding voor het volgend examen.” Zou in de meeste gevallen de student zelf hierover niet beter een oordeel kunnen vellen dan de betrokken afdeeling, die tengevolge van de groote aantallen kandidaten niet alleen „geen rekening” kan houden „met de wenschen van een ieder”, maar zich ook maar zelden een oordeel zal kunnen vormen over de studiehoeveelheid, die een kandidaat in een volgend jaar zal kunnen verzetten in verband met zijn aanleg, wenschen en bijzondere omstandigheden?

Behalve in het beginsel der vrije studie is naar mijn meening ook in de onmogelijkheid dat een afdeeling met een en ander rekening kan houden, een krachtig argument gelegen om voor iederen student, ook na invoering van een jaarlijksche studie-indeeling twee examengelegenheden per jaar te handhaven. Nimmer of slechts in zeer bijzondere gevallen zou men iemand „een jaar” moeten geven.

Ik wil eindigen met de hoop uit te spreken, dat een **krachtig beroep namens alle studenten** op den goeden wil van onze hoogleeraren zal blijken voldoende te zijn om de nieuwe regeling alsnog in dien zin aan te vullen.

Delft, 30 Januari 1924.

C. A. H. MULDER.

DE OVERLADING VAN DE STUDIE EN DE NIEUWE REGELING.

Daar er noch in de bladen, noch op de vergadering van de D. S. Debatingclub genoeg nadruk is gelegd op de eigenlijke kwestie, waar alle regelingen op zullen stranden, lijkt het me wenschelijk, de oorzaak van alle ellende nog eens duidelijk in het licht te stellen.

Prof. Versluys heeft gewezen op de daling van het geslaagdenpercentage en ook gezegd, dat de examen-eischen en de behandelde stof niet zwaarder zijn geworden. Dit is slechts aan te nemen als het gehalte van de Delftsche studenten dus veel minder is dan vroeger, wat toch niet aan te nemen is.

Deze algeheele verslechtering van den toestand wijt men aan en wil men opheffen door een andere examenregeling. Echter zal deze toch weinig succes hebben, zoolang men niets gedaan heeft tegen de heerschende overlading.

De heer Bourdrez heeft gewezen op een te groot aantal college-uren. De fout schuilt bij de te groote hoeveelheid stof. Deze te groote hoeveelheid leerstof is door de nieuwe regeling des te meer opgevallen:

1e. daar men voor P₁ en P₂ de drie deelen door elkaar moet bestudeeren, wat bij een geschikte hoeveelheid stof een voordeel is, maar dat een haast onverkomelijke moeilijkheid wordt, zoodra er overbelasting ontstaat;

2e. daar de hoeveelheid leerstof, die men anders in twee jaar (September—September) met moeite afkreeg, nu in twee maal acht maanden (Sept.—Mei) bestudeerd moet zijn.

Dit strookt niet, met wat er in de gepubliceerde Memorie van Antwoord staat: „De leerstof is er dan ook geheel op berekend, dat het examen aan het eind van het jaar kan worden afgelegd”. Zelfs met de oude regeling was het aantal studenten, dat in 2 jaar het prop. examen haalde, zeer klein.

Een treffend bewijs voor de overstelpende hoeveelheid stof en de moeilijkheden, waarmee zij te kampen hebben, is wel de geweldige toevloed van nu-eerste-jaars bij de repetitoren. En toch komen ze hier haast allemaal met het idee, niet te gaan repeteeren.

Men is niet bij machte, de stof die 's ochtends behandeld wordt, 's avonds te verwerken en verder zijn teekeningen op tijd af te krijgen. Zoo hoorde ik het relaas van één dier vele eerste-jaars, die met H.B.S.-ijver begonnen was, alle colleges geloopt en bestudeerd had, dat hij dit na vier maanden van wanhopig hard werken had moeten opgeven, daar het hem niet mogelijk was geweest, dit te combineeren met teekenen en het maken van de voor het examen absoluut noodige vraagstukken. Dit was één van de velen, die zonder repetitor en met hard werken, door hun examen hadden willen komen.

Voor een verklaring van het uitblijven van vele klachten tegen de reeds lang bestaande overlading, kan ik volstaan met te verwijzen naar het stuk van den heer H. Prakke, in een vorig D.S.W., over de geweldige uitgebreidheid van het repetitor-systeem, waardoor de studenten zich hebben aangepast aan de verhoogde eischen, waardoor de hoogleeraren weer onze capaciteit overschat hebben. Nu de nieuwe regeling den maat vol gemeten heeft, barst de bom los en denkt iedereen, dat we ons speciaal tegen deze regeling kanten. Zie hiervoor de Memorie van Antwoord.

In combinatie met de overlading en het hierdoor in de hand werken van het repeteeren, zou ik willen noemen de indeeling der stof. Het is niet aanmoedigend voor iemand die zijn colleges wil begrijpen als hij op een niet-wiskunde-college ziet werken met eerste en tweede afgeleiden, partieele differentiaal, dubbele integralen en differentiaal-vergelijkingen van hogere orde, terwijl hij zich bewust is, op het college Wiskunde nog niet verder gevorderd te zijn dan tot limieten en reeksen. Hij moet zich tevreden stellen met de mededeeling, dat hem dit later wel duidelijk zal worden, maar men ziet toch wel in, dat het college voor hem alle waarde verliest en zijn inzicht (dat toch boven feitenkennis gaat) zeer vaag wordt, daar de meeste dingen door hem aangenomen, dus uit het hoofd geleerd moeten worden.

Men voert voor de uitgebreide, diepgaande theoretische behandeling der wiskunde, voor zoover de theorie verder gaat dan de ingenieur noodig heeft, aan, dat het zulk een goede hersengymnastiek is, maar het is toch niet goed dat men deze meerdere hersengymnastiek geeft ten koste van zeer belangrijke andere colleges. Dan moet toch de gymnastiek verminderen.

Op de mogelijkheid om na een, hoe dan ook, verloren jaar, in het volgend jaar twee deelen te doen, wil ik hier niet ingaan. Een uitstekend argument hiertegen zou worden geleverd door eens na te gaan hoeveel tweede jaars er bij de vorige regeling in Mei hun geheele propaedeutisch examen haalden, zonder in het vorig jaar, dus na 1 jaar reeds een gedeelte gepresteerd te hebben. Ik vrees dat dit aantal bedroevend klein zal zijn. Het verwondert iedereen dan ook, in de Memorie van Antwoord te lezen, dat men desnoods na 3 jaar P_1 en P_2 en na 4 jaar C_1 en C_2 zou kunnen doen. Gelukkig werd op de onmogelijkheid hiervan op de Debating-avond ook van hoogleraarszijde met nadruk gewezen.

Zooals in de vergadering gezegd werd, wordt geen beschouwing toegelaten over de wijze, waarop gedoceerd wordt. Toch zou ik willen wijzen op een zeer onaangenaam verschijnsel voor iemand, die geregeld en met enthousiasme een niet-technisch college geloopt heeft. Met het college-dictaat alleen kan hij geen examen doen, daar er op het schriftelijk examen alleen vraagstukken gevraagd worden, en men hierin een zeer groote routine moet verkrijgen, die slechts door één of twee procent der studenten zonder repetitor kan worden verkregen. Daarbij is het een waagstuk om deze capaciteit experimenteel te onderzoeken, dat een jaar verlies kan opleveren. Eénmaal bij een repetitor zijnde, moet men wel heel sterk in zijn schoenen staan, wil men trouw de theorie blijven volgen op college, daar men weet, zonder deze theorie ook door zijn examen te kunnen komen, gezien de groote menigte voorbeelden, en daar er nog zooveel werk te doen is, dat men elk uitgespaard uur kan gebruiken.

Wil men een theoretische behandeling, dan moet men ook niet bijna uitsluitend vraagstukken op het examen vragen. Blijven de examens zooals ze zijn, dan moet men de leerstof daar meer aan aanpassen en men zou in een diepgevoelde behoefte voorzien door het geven van vraagstukken-colleges, wat reeds eenige hoogleraren met groot succes hebben toegepast en welke colleges ook zeer door de studenten worden gewaardeerd.

Zeer zeker wenschen ook de studenten de Delftsche studie op

pijl te houden. Er dreigt een groot gevaar. Wij leeren dat men de stoomproductie van een ketel niet willekeurig hoog kan opvoeren door verhooging van de roosterbelasting. Er komt een grens, waarboven zelfs de beste installatie onvolkomen verbranding, en bij groot kolenverbruik slechte stoomproductie gaat vertoonen. Zoo ook de T.H.: het nuttig effect daalt schrikbarend en alleen met geforceerden trek kan men er niet komen.

7 Februari 1924.

B. W. BOLOMEY.

BOEKBESPREKING.

DE ELECTROTECHNISCHE KALENDER.

Wat het eerste opvalt is de handige afmeting van dit boekje: niettegenstaande de 500 pagina's is het slechts een vinger dik en heeft het een werkelijk zakformaat, in tegenstelling met de gebruikelijke „Taschenbücher“.

Het spreekt vanzelf dat, men zich wat de theorie betreft, in een zakboekje zal moeten beperken tot een overzicht van de voornaamste geheugen-formules en van de algemeene toepassingen der electrotechniek slechts de hoofdsystemen schematisch zal kunnen behandelen.

Hierdoor wordt echter tevens het gevaar van: „door de boomen het bosch niet meer te zien“ vermeden.

Daar de kalender een zeer gecompromeerd uittreksel geeft van de geheele sterkstroomtechniek is het aantal onderwerpen te groot, om deze elk afzonderlijk te bespreken.

Het hoofdstuk „Centrales“ bevat een bespreking van de voorende nadeelen der verschillende stroomsystemen en de overwegingen, die in een bepaald bedrijf aan de keuze der stroomsoort en het aantal en vermogen der benodigde machine, vooraf moeten gaan. Tevens geeft dit hoofdstuk eenige practische wenken omtrent den schakel-aanleg en 't een en ander over stroomtarieven.

Verder vinden wij er een vrij volledig overzicht over gelijken wisselstroommachines, gelijkrichters, accumulatoren, schakel-apparaten, veiligheidstoestellen, etc., niet alleen wat betreft hun arbeidswijze, doch eveneens de voor den installateur belangrijke gegevens over fundeering, inbedrijfstelling en onderhoud. Een zeer handig overzicht van de oorzaken, welke tot bepaalde bedrijfstorings aanleiding kunnen geven, zal het technisch personeel dat in een bedrijf werkzaam is, van nut kunnen zijn.

In het aanhangsel staan opgegeven de Rijksvoorschriften, de Installatie-voorschriften der Nederlandsche Centrales, een Ontwerp-veiligheidsvoorschriften betreffende constructie en aanleg van elektrische toestellen van huishoudelijken aard en een statistiek van de bestaande electriciteitsbedrijven in Nederland en Koloniën.

Wegens het overzichtelijke en duidelijk karakter van den Kalender, wil ik hem hierbij den electricien-monteur, den installateur en ook den leek, die in zijn arbeidskring met de electrotechniek in aanraking komt, aanbevelen.

J. B.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Ir. R. BAGGERMAN,
Assistent Electrotechniek, (7)
Repeteert Electrotechniek.
VAN LEEUWENHOEKSINGEL 2.

Stoom-Wasch- en Strijkinrichting
„HELDERLUST“

G. J. VAN DER MEER,
Hugo de Grootstraat 52/54. Telef. 540.

Behandeling van de fijne Heerenwasch:
BOORDEN, OVERHEMDEN,
MANCHETTEN, ENZ. ENZ.

Ontvleken en oppersen van Heeren-Costuums.
ZEER BILLIJKE PRIJZEN. (20)

TH. VAN DER MEER, Voorstraat 55,
MODERNE OPTICIEN. (17)

BRILLEN en PINCE-NEZ
Ook op voorschrift van H.H. Doctoren.

BEZOEKT **Café-Restaurant**
DE KROON (10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 15 FEBRUARI 1924.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

VERVOLG ROOSTERWIJZIGING

Cursus 1923—1924.

Ingaande Maandag 11 Februari a.s. worden in den lesrooster na de Kerstvacantie de navolgende wijzigingen aangebracht:

Dinsdag 1—2 S₃abc S₄abc Werktuigbouwkunde, v. Wijngaarden 328 wordt verplaatst naar Woensdag 1—2 Zaal 323.

Woensdag 1—2 S₄abc Scheepsbouwkunde, Vossnack, wordt verplaatst naar Maandag 1—2.

Bij te voegen op Dinsdag 1—2: Electrotechniek, v. d. Bilt β voor C₄ab, B₃b*, T₃***, M₃*, W₄abc, S₄abc.

De Secretaris van den Senaat der Technische Hoogeschool,

G. VAN ITERSON JR.

Delft, 9 Februari 1924.

UITSLAG EXAMENS.

Geslaagd voor het **Candidaats-examen voor Civiel-ingenieur:**

D. J. Adriaanse.	D. IJ. Lem.
H. T. Baldinger.	A. C. van Loo.
J. L. Barkey.	W. J. van der Maën.
J. Beckering Vinckers.	J. H. J. Op den Oerdt.
N. van Borselen.	W. A. van Oppen.
G. Botman.	H. G. Poortman.
E. de Cock.	J. J. J. E. A. de Ras.
W. A. Cohen Tervaert.	J. C. Roodenburg.
H. A. M. C. Dibbits.	W. C. Salm.
J. J. M. Dorbeck.	P. Telder.
F. Dijkstra.	G. C. Terlingen.
N. B. E. de Ferrante.	J. Trip.
J. van Galen.	F. M. van Veen.
C. P. Gilde.	W. L. van der Vegt.
H. B. M. Haanappel.	G. J. Verburg.
E. Hogerwaard.	J. D. J. Waardenburg.
J. Hooykaas.	C. de Wilde.
J. A. Jacobs.	Jhr. F. C. K. de Wijkerslooth
W. H. L. Jurgens.	de Weerdesteijn.

Geslaagd voor het **Candidaats-examen voor Bouwkundig ingenieur:**

J. D. Hanrath.	F. P. J. Peutz.
G. Hordijk.	F. H. Warnaars.
G. A. P. de Kort.	H. Winkelman.
B. R. van Lidth de Jeude.	W. C. Wouters.

Geslaagd voor het **Candidaats-examen voor Werktuigkundig ingenieur:**

A. W. Baars.	J. Kraaijeveld.
C. J. Baaij.	G. Lieth.
J. van den Berg.	J. W. Meyjes.
E. H. Berkhuijsen.	J. M. de Muinck Keizer.
W. Blankevoort.	D. W. Odenthal.
P. Boersma.	A. Overijnder.
H. J. van Bremen.	J. F. Pot.
K. Cohen Stuart.	H. O. Roosenstein.
J. Eigenhuis.	H. van Rooijen.
J. W. Ernste.	W. Slotemaker.
J. T. Franken.	D. Spork.
W. A. van Gelder.	C. Steenhoek.
C. Gelderman.	M. J. Stoel Feuerstein.
J. P. de Geus.	E. Struijk.
J. E. Groenevelt.	J. B. Ubbink.
G. P. de Haas.	A. Vaags.
H. W. Haga.	P. C. Volker.
W. A. M. Hanlo.	F. Voogd.
J. J. Hogervorst.	J. de Vries.
N. Knapper.	F. C. L. van Vugt.
A. Knappert.	

Geslaagd voor het **Candidaats-examen voor Electrotechnisch ingenieur:**

G. Boschloo.	J. F. Janssen van Raay.
B. de Bruin.	K. Kropholler.
H. P. J. J. Caminada.	P. H. Markies.
M. Cohen Stuart.	A. J. Moormans.
P. H. E. van Dooren.	T. P. Op den Kamp.
M. J. A. van Dugteren.	J. Quaadgras.
H. de Fouw.	G. de Regt.
P. A. I. Huijds.	C. F. Roelofs.

N. Rusting.
G. H. Thal Larsen.
A. M. A. E. Tielens.
G. J. Tjalsma.
J. J. H. Vrijdaghs.

M. A. W. Venker.
P. van der Wallen.
E. A. C. Krajenbrink.
H. G. van Veldhoven, w.i.

Geslaagd voor het **Candidaats-examen voor Scheepsbouwkundig ingenieur:**

B. E. van Bruggen.	A. van der Linden.
G. E. E. Cornaz.	J. Loeff.
A. J. Demmers.	J. S. Pel.
G. A. V. Dufour.	W. Sozonoff.
R. F. Heijning.	F. Sprey.

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Civiel-ingenieur:**

W. F. B. Bangert.	B. H. Kimmel.
C. G. Blijdenstein.	A. Klein.
L. E. Broekhuysen.	L. L. Kleinjan.
F. J. van Bruggen.	J. G. Kreumer.
H. Burger.	M. Levert.
W. C. Coepijn.	H. A. D. Linn.
I. A. van Cruyningen.	C. P. M. Maassen.
F. V. Deeleman.	J. H. B. M. Rademaker.
T. K. L. van Dort.	L. Roos.
J. B. Dumont.	M. J. Roos.
W. H. B. van Dunné.	G. Schoorl.
M. H. Ekker.	A. M. J. J. Smits.
P. van Exter.	J. Trip.
M. C. Fritzlin.	M. A. H. Wertheim.
J. H. van der Griendt.	W. A. Wiemans.
H. F. Hopster.	J. J. van Wouw.
H. T. A. Huydts.	H. K. van Zijl de Jong.
G. Jonkheid.	

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Bouwkundig ingenieur:**

J. J. T. Beersma.	T. J. M. Kloosterhuis.
J. G. Deur.	

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Werktuigkundig ingenieur:**

W. B. Asscher (met lof).	E. Kann.
W. A. van Berne.	J. D. de Lind van Wijngaarden.
N. A. Bogtstra.	J. G. von Michalofski.
D. A. Bouman L.C.zn.	A. S. van Mourik.
P. M. C. Dekkers.	Jhr. W. J. J. de Muralt.
G. O. J. van Ditzhuijzen.	R. C. Nauta.
A. van Duursen.	C. M. J. A. F. Nicolas.
P. J. Fritzlin.	W. S. Overdiep.
E. J. Gratama B.zn.	Phoa Liang Djin.
R. Hoenderken.	H. A. Ravenswaay.
J. B. Iburg.	J. Schutter.
E. W. Insinger.	P. A. Vos van Zalingen (m.lof).
M. L. Kalf.	J. T. Westermann.

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Electrotechnisch ingenieur:**

J. Bloemsma.	M. van der Kooij.
H. G. Bouwmeester.	W. J. Reichert.
M. E. M. van Bulck.	H. A. Reydon.
H. W. E. Damerau.	A. G. de Rooij.
A. Delfos.	J. J. van Rijsinge.
J. P. den Hartog.	J. J. van de Stadt.
P. J. J. v. d. Horn v. d. Bos.	C. P. J. Suverkropp.
G. Jöbsis (met lof).	H. Verkerk, w.i.
W. C. Kool, w.i. (met lof).	

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Scheepsbouwkundig ingenieur:**

F. Couvret.	W. Hildernisse.
J. W. Droge.	H. H. J. 't Hoen.
J. A. J. Grobben.	

De examens zijn hiermede afgelopen.

FONDS GIJSBERTI HODENPIJL.

Afdeeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool te Delft.

PRIJSVRAAG.

Krachtens Art. 2, sub B, van het Statuut van het Fonds Gijsberti Hodenpijl, ingesteld bij acte, den 15den Januari 1913 voor den Notaris A. D. M. Post Uiterweer ter standplaats Delft verleden, schrijft de Afdeeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool, daartoe uitgenoodigd door het College van Curatoren, de volgende prijsvraag uit:

De afdeeling vraagt een door eigen experimenteel onderzoek aangevuld overzicht van hetgeen tot op heden bekend is geworden over de zoogenaamde propionzuurgisting d.w.z. over

het gistingsproces, waarbij propionzuur als belangrijkste stofwisselingsproduct optreedt.

Het eigen onderzoek zal zich zoowel dienen uit te strekken tot het voorkomen en de morfologische en physiologische eigenschappen van één of meerdere der propionzuurgisting verwekkende organismen, als tot de factoren, welke het rendement aan propionzuur bij de gisting bepalen.

Toelichting. In het Journal of Industrial and Engineering Chemistry Vol. 15 p. 729 (1923) wordt door Whittier en Sherman gewezen op de beteekenis, welke propionzuur als uitgangspunt voor de synthese van verschillende technisch belangrijke producten zou kunnen verkrijgen, indien dit zuur op technische schaal tegen lagen prijs zou kunnen worden bereid.

Aangezien de tot dusver over de propionzuurgisting gepubliceerde onderzoekingen, vooral wat de bacteriologische zijde van dit proces aangaat, weinig bevredigend zijn, mag een dieper gaand onderzoek als boven omschreven, van bijzonder belang worden geacht.

De beantwoording staat voor alle belangstellenden open.

De antwoorden op de vraag moeten met eene andere hand dan die van den inzender (of inzenders) of met een schrijfmachine zijn geschreven in de Nederlandsche, Fransche, Duitse of Engelsche taal, en vóór 20 November 1924 zijn ingekomen bij den tegenwoordigen Secretaris der Afdeeling, Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg, Delft, met opgave van een correspondentieadres van den inzender. Zij moeten geteekend zijn met een spreuk of een ander kenteeken en vergezeld zijn van een verzegeld, dezelfde spreuk of hetzelfde kenteeken dragend briefomslag, dat een opgave van den naam en het adres van de(n) schrijver(s) bevat.

Op den 8sten Januari 1925 wordt het oordeel der Afdeeling voornoemd over de ingekomen antwoorden afgekondigd en, zoo daartoe termen zijn, aan de(n) schrijver(s) van het meest voldoende antwoord een eerepenning of een belooning in geld uitgereikt. Deze laatste kan, mits geheel en onverdeeld verleend, een bedrag van omstreeks drie honderd gulden vormen.

Namens de Afdeeling voornoemd,
Prof. Dr. J. G. Sleeswijk, Voorzitter.
Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg,
Secretaris.

Delft, Januari 1924.

De Afdeeling der Scheikundige Technologie maakt bij dezen bekend, dat zij in het vervolg vier maal per jaar de gelegenheid wenscht open te stellen tot het afleggen van het **Ingenieurs-examen voor Scheikundig Ingenieur**, en wel op de volgende tijdstippen:

Vóór de Zomervacantie,
Nà de Zomervacantie,
In Januari, en
In April.

Het eerstvolgende examen zal worden gehouden in de eerste helft van April 1924.

Namens de Afdeeling voornoemd,
De Secretaris,
Prof. Dr. Ir. C. J. VAN NIEUWENBURG.

ADVERTENTIËN.

DRUKKERIJ WALTMAN
KOORNMARKT 62

**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**
WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

F. OOSTERHOFF
≡ ANTIQUITEITEN ≡
VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door **N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN** Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot,
is verschenen:

HET TORENSPEL 1923
PRIJS f 1.25.

Voor de Corpsleden wordt bij den Almanak een exemplaar als bijlage gegeven.
In den handel is deze bijlage verkrijgbaar tegen bovengenoemden prijs.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. :: BINNENWATERSLOOT

Van de verkleinde reproductie der
RECLAMEPLATEN
van de **LUSTRUMFEESTEN** en de **LAGA-WEDSTRIJDEN**, zooals die in den Almanak zijn opgenomen, hebben wij een klein aantal laten drukken die als wandversiering kunnen worden gebruikt en bij ons verkrijgbaar zijn à f 0.10 per stuk.

Van beide platen hebben wij één laten omlijsten met linnen rand en zijn deze bij ons te bezichtigen.

JOH. A. LOMMERS (6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.